

поканени чрезъ Одринския митрополитъ да се готвятъ за изборъ на новъ Цариградски патриархъ, тѣ отговорили, че не припознаватъ надъ себе си никоя друга власть, освенъ тая на духовното си началство **при българската народна черква** (Бълг. кн. ч. II, кн. II. 1860.)“.

Борцитѣ не спиратъ. Борцитѣ за църковна свобода въ Сливенъ не спиратъ. Презъ годините 1860 и 61 борбата е била засилена твърде много. Тѣ отнасятъ въпроса до турското правителство. Въ едно писмо, отправено до Високата порта, което, споредъ С. Табаковъ, е намѣreno у П. Минковъ, дългогодишенъ тогава членъ секретарь на Сливенската черковна община, се говори съ единъ разпаленъ духъ противъ гръцкото духовенство, неговитѣ козни и стремежи да ни направятъ **румъ-меллети** и да онищожатъ писменността и езика. Ако не бѣше тяжестъ за тази малка книжка, бихме предали цѣлото това писмо. Все пакъ, за илюстрация, даваме нѣкои пасажи:

„Но реченитѣ наши клеветници и непримириими гонители, заради грабителскитѣ си користолюбия и други свои политически цели, хитролукаво, сѫ измислили да ни налагатъ и чрезъ П. Ц. правителство тѣхното народно название: „румъ-меллети“. Ние румъ меллетъ?! Това не е истина Ваше Високопревъзходителство. Гръкофанариотитѣ безстыдно сѫ ви лъгали; у насъ и малкитѣ деца който попита, ще му кажатъ, че сѫ всинца българи, следователно **булгаръ миллети**, съвсемъ различенъ и по произхождение, и по езикъ, и по нрави, и обичай, и по православната си прѣчиста Христова вѣра, на която тѣ само името сѫ употребявали, за да я оскверняватъ съ всѣковидни систематически и противорелигиозни беззакония, въ които вѣковно непоправими сѫ се показвали съ всичкитѣ си лицемѣрни отъ врѣме на врѣме обѣщания за поправление. Затуй единодушно и рѣшително ги отхвърли цѣлятъ български народъ, като отстѫпници отъ нашата вѣра.“

„Тѣ не само искаха да ни налагатъ лъжовно тѣхното народно название румъ-меллети, което за насъ е нетърпимо, но и действително, за да ни погърчатъ всѣкакъ сѫ се мѣчили съ коварство и интриги да грабнатъ черковната власть надъ насъ, и затуй силомъ сѫ ни налагали по церквитѣ и по училищата тѣхния гръцки езикъ... Но ние и сега пакъ покорно просимъ да благоволи П. Ц. Правителство да поспеши